

در اصطلاح اسقاط دو سبب خفیف مفعولات و اسکان تاء آن و نقل باقی مانده

بفاع بعین زده و مختص مفعولات است و مزاحفش را مجمل و ع کویند

تجحف در لغت کم کردن است و در اصطلاح انداختن يك سبب خفیف

است باوند مجموع در فاعلاتن و نقل تن یا فاعله فع بسکون همین و مختص

فاعلاتن متصل است و مزاحف او را محجوف گویند

ججم در لغت بی شاخ شدن گویند و در اصطلاح حذف میم و لام است

از مناعلتن و نقل باقی مانده به فاعلن و مختص مفاعلتن است و مزاحفش

و را اجم گویند

حذف در لغت کوتاه شدن است و در اصطلاح اسقاط و تله مجموع است از

آخر رکن و موافقش سه است فع بسکون همین و فعلن بتحریک عین و فعلن

بسکون همین از فاعلن و متفاعلن و مستفعلن متصل و مزاحفش را حذف گویند

حذف در لغت حذف است و در اصطلاح حذف سبب خفیف است از آخر

رکن و موافق آن چهار است فعل بتحریک همین و سکون لام و فعلن و فاعلن

و مفعول بتحریک لام از فعلن و مفاعلتن و فاعلاتن و مستفعلن منفصل و آن

مزاحف را محذوف خوانند

تخلیل در لغت بریدن دست و پا است و در اصطلاح حذف حرف دوم ماکن

و چهارم ماکن است از سبب خفیف و موافقش در است فعلان بتحریک عین
 و نون و فعلتن بتحریک عین و لام از مفعولات و مستفعلن متصل و مزاحف آنرا
 به مفعول گویند

نخین در لغت برچیدن دامن جا مه است و در اصطلاح حذف دوم حرف
 ماکن است از سبب خفیف که در اول رکن باشد و موافقش چهار است فعلان
 بتحریک عین و فعلان بتحریک نون و فعلتن بتحریک عین و مفاعله از
 فاعله و مفعول و فاعله متصل و مستفعلن و مزاحفش را مخبون خوانند
 و بران کردن است و در اصطلاح انداختن میم و نون مفاعله است
 و نقل فاعله به مفعول بتحریک لام و مختص مفاعله است و مزاحفش
 را اخر بگویند

خرم دیوارک بینی بریدن است و در اصطلاح انداختن میم مفاعله است
 و نقل مابقی به مفعول و مختص مفاعله است و مزاحف او را اخر بگویند
 خزل در لغت بعذاب گرفتار کردن و در اصطلاح اسکان تاء متفعلن
 و حذف الف آن و نقلش به مفتعلن بتحریک تاء و مختص متفعلن است
 و مزاحف این مخزول آید

ذکر خوارى باشد و در اصطلاح انداختن میم و یا و سبب خفیف آخر

از متاعین است و مزاحف آنرا اذل گویند
 از متاعین است و مزاحف آنرا اذل گویند

در ابعثت چهارم قوم شدن است و در اصطلاح اجتماع عین و بتراصف
 در فاعلاتن باقی میماند فعل بتحریک عین و مسکون لام و مختص فاعلاتن
 متصل است و مزاحفش را اربع گویند

رفع برداشتن است و در اصطلاح امطاء یک سبب خفیف است از ذومسبب
 خفیف که در اول رکن واقع است و مواقع آن دو است مفعول بتحریک لام و فاعل
 از مفعولات و مستفعلن متصل و مزاحفش مرفوع باشد

شتر برکشتن نلک چشم باشد و در اصطلاح انگاختن میم و یا است از
 مفاعیلن و فاعلن حاصل شد را اشتراک گویند

شکل مصدر است ما خود از شکیل معنی رتبه صافی که بدست و پای اصحاب
 بنده تا خوش رفتار شود و در اصطلاح حذف ذوم و هفتم خوف است که
 ساکن باشد و مواقع آن دو است نعلان بتحریک عین و نون و مفاعل بتحریک

لام از فاعلاتن متصل و مستفعلن و مزاحف آن مشکول باشد
 صلح گوش از بیخ برکنیدن است و در اصطلاح امطاء و تل مفروق از مفعولات
 است و نقل مفعول به فعلن بهسکون عین و آنرا اصلم گویند

طی پیچیدن است و در اصطلاح حذف حرف چهارم ماکن است از
 سبب خفیف و آن در رکن مفعولات و محذوفین متصل تواند بود و بس و
 فاعلان بحریک نون و مفتعلن بتحریک تا و همین را که بعد از نقل حاصل
 شک مطوی گویند

مصب خشک شدن آب دهن است و در اصطلاح امکان پنجم حرف است
 و آن مفاعیلین معصوب است از مفاعلتین

هضب بریدن باشد و در اصطلاح حذف میم مفاعلتین است و نقل
 فاعلتین به مفتعلن معصوب

خقص بافتن و پیچیدن و کلانه کردن موی است و در اصطلاح حذف میم
 و نون است از مفاعلتین و امکان لامش و نقل باقی مانده به مفعول بتحریک
 لام و آنرا مقص گویند

هقتل در لغت به متن باشد و در اصطلاح اعطاء لام مفاعلتین است و نقل مفا
 علتین به مفاعلتین معقول

قبض گرفتن باشد و در اصطلاح حذف پنجم حرف است از ماکن میم و
 میشلش دو است فعول بتحریک لام و مفاعلتین از فعلین و مفاعیلین و مزاحفتش
 مقبوض باشد

قصر ~~در این است~~ است و در اصطلاح حذف ساکن موجب تخفیف است که
 در آخر و کین واقع باشد با اسکان ما قبلش و مراعش چهار است فعول و مفاعیل
 و فاعلان بمکون اواخر و مفعولن از فعولن و مفاعیلن و فاعلاتن و مستفعلین
 منفصل و مزاجش مقصور باشد

قسم در لغت شکستن باشد و در اصطلاح حذف میهم مفاعلتین و امکان لام
 او است و نقلش به مفعولن اقصم

قطع بریدن باشد و در اصطلاح حذف ساکن و تدبیر که در آخر است و
 اسکان ما قبل آن و محلیش سه است فعلن بسکون عین و فعلاتن بهحر یک آن
 و مفعولن از فاعلن و متماعلن و مستفعلن متصل و مزاجش انرا مقطوع گویند
 و این قصر و قطع را هرگاه بطور عموم معنی میکردند بهتر بود در آن هنگام
 محتاج بدل و لفظ نمی شدند

قطاف بریدن خرشه است و در اصطلاح حذف دو حرف است از اخر مفاعلتین
 و اسکان لامش و نقل آن به فعلن مقطوف

کبیل و از کون شدن و در اصطلاح اجتماع عین و قصر است و محلیش
 دو است فعلان بهحر یک عین و نون زده و فعولن از فاعلاتن متصل و مستفعلین
 منفصل و مزاجش را مکبول خوانند